

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

17. Honestæ feminæ, pro tutela debere esse virum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

quippe, teste Suetonio, ad Tiberium libidinosissimum senem, perducta, nequaquam compelli potuit, ut obscœnis illius votis obsequeretur. Ex templo itaque amor in odium degeneravit. Nam Tiberius eam delatoribus obiecit. Quanquam ne ream quidem interpellare desinebat, identidem interrogari imperans: *Ecquid pœniteret?* Illa ergo, pro tuenda pudicitia, iudicio relicto, domum profugit, ferroque Lucretianum pectus transegit. Non laudo eadem, quæ, seclusa potestate à Deo vitæ authore & domino facta, illicita est; suspicio tamen tantæ constantæ castitatis tuendæ voluntatem. Quæ in femina tantò est rarior, quantò femina viro est imbecillior. Ad quas laudes pertinet Engltrudis de Bilico, nobilis Rauennas, quæ, cum à patre suo Ottoni Imperatori, in templo, audisset dici, quænam esset illa puella, quæ ei haud parum placeret; posse illi osculum pangere, erexit se, de genibus in pedes, & stans rubore perfusa dixit: *Ne, mi Pater, promittas cuiquam, quod non est in potestate tua. Equidem prius, quàm ab alio viro, nisi futuro marito, me tractari permittam, hoc cultro (& simul eum eduxit) pectus meum perfodiam.* Quod tam generosum dictum sic Imperatori probatum est, ut illi virum insignem Guidonem, cum ampla dote, è Palatinis dederit. Usque adeò probis mulieribus pudicitia charior est, quàm vita.

Gregor.
Horst. pag.
366. ex Bapt.
Fulgoso.

XVII.
Ludouic. Vi-
ues de Chri-
stian. fem. l. 2.

Plutarch in
Apophtheg.
Lacedæm.

Quare etiam ipsos maritos mortem pati malle, quàm rivalem, Mediolanensis quædam matrona docuit; quæ cum Marfidium maritum suum tenerrimè diligeret, & amator rem ab ea turpem contenderet, idq; per vitam & salutem Marfidij: *Atqui Marfidius (inquit illa) mallet centies mori, quàm id semel à me committi. Quod verò per salutem illius à me requiris, ob ipso eodem petito.* Consimile propemodum dedit responsum, apud Plutarchum, Lacæna, quam quidam de stupro, per internuncium, appellauit. Nam illa sic respondit: *Puella cum essem, patri dicto audiens esse, idq; feci: postquam nups, viro. Si ergo aqua à me postulat, huic primum id aperiat.* Honestissimæ indolis est, si femina, in periculis, ad maritos recurrant, & illis apertos pudicitia insidiatores obijciant repellendos. Quanquam prudentis est, non quacunque suspicione, maritum in alios irritare. Cre-
dula

dula res est zelotypia, & tam in iniurias, quàm in vindictas iustas prona. Aliud est suspicari, aliud periclitari. In claris periculis, tutissimum est vxori maritus asyllum; ad quod sapienter matrona Mediolanensis procum reiiciendo confugit; vti & Lacæna.

Acuratæ quoque fidei argumentum est, quod idem Plutarchus narrat. *Hieron Syracusanus tyrannus ex inimico audiuit primum, sibi fatere animam. Quamobrem commotior ad uxorem, inquit, cur non commonuisti? At illa, vt quæ modesta foret, puraq; Quoniam, inquit, ita viris omnibus os olere opinabar. Quàm pauca fæminæ in hac sunt ignorantia, & opinione? nimirum experientiâ aliud doctæ, quod nescirent, si viris suis fideles essent. Sed necesse est, earum perfidiâ, fidem castarum commendari; quæ transgressæ non sunt, cùm transgredi potuerunt; egregieque docent, quantum sit matrimonij bonum, fides marito seruata; dum adulteræ ostendunt, quantum sit matrimonij ma-*

XVIII

Valer. Max.
lib. 10.

lum fides violata. Vtræque ergo in exemplum proponuntur; sicut olim Caia Cæcilia Tarquinij Prisci regis Rom. vxor, singularis modestiæ, probitatis, & industriæ femina, Lanificij peritissima, quæ velut idea veræ matris familias habita fuit. *Et ideo institutum est, vt noua nuptæ, ante januam mariti interrogatæ, quanam vocarentur; Caiam esse se dicerent C. Titij, plurimæque vellent Caiæ nominari.*

Talem qui nactus est coniugem, meritò pluris etiam hoc nomine, æstimat, quia videt se, inter multas sequiores, fidelem, hoc est, rem raram acquisuisse. De qua Sapiens ait: *Sit tibi vxor, sicut cerua charissima, & gratissimus hinnulus.* Est enim amor cerui ac ceruæ singularis. Velocissimi sunt ad inuicem opitulandum. Castè, & non nisi secretò congregiuntur. Post conceptum, congressu abstinent. Felle carent: quo pacto olim, in connubijs, Iunoni pronubæ sacrificantes fel eximebant & abijciebant, ad charitatem coniugum significandam, vt scribit Plutarchus. Interim ceruæ mari suo fidæ sunt. Nam, vt Nemesianus canit: *Cerua matrem sequitur.* Ceruus autem pro compare sua acerrimè duellat. Tale est coniugium fidorum;

XIX.

Prou. 5. 19.

Ddd 3 inter